

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

No. 18.

Apare în fie-care Duminică

Abon. în țară pe an Lei 5 } Abon. în străin. pe an Lei 8
6 luni » 3 } Un număr 15 bani
Pentru anunțuri 1 leu linia

Comitetul de Redacție:

P. Carboviceanu	G. Adamescu
C. Radulescu-Motru	V. S. Moga
G. Coșbuc	N. Nicolaescu
J. Otescu	Const. C. Pop.-Tașcă
P. Dulfu	Gr. Teodossiu.

S U M A R:

Darul Principelui Carol.—G. T., Povestea poporului Troglodit.—N. O. Popovici-Lupa, Cafeaua cu lapte.—V. S. Moga, Cum se face vinul.—Ingrijirea gurei și a dinților.—Londra.—Hotinul.—G. T., Cronica săptămânei.—Ion Isvoranu, O scrisoare.—Un bătrân, Nu spuneți minciuni!—D. D. Drăcea, Comunicări.—C. R. Teofănescu-Gribincea, Serată Musicală.—Numiri noi.—O faptă mare.—Sciri.—R., «Arta de a crește înalt.»—Capete încoronate asigurându-și viața.—Impiedecarea butoanelor de a piști.—Apel.—T. Sușnea, O faptă laudabilă.—Victimele beției.—Mulțumiri.—Poșta Administrațiunii.

Ilustrațiuni: Vedere din Elveția.—Cum se face vinul.—Ruinele fortăreței din Hotin.—Bucătarul supărat.

Comitetul organizator al Congresului agricol, aduce la cunoștința tuturor agricultorilor că în ziua de 2 Februarie a. c., ora 2 p. m., în marea sală a hotelului Bristol, se va ține o adunare generală, în care se va vota statutele alcătuite de acel Comitet pentru înființarea unei societăți a tuturilor agricultorilor, fără deosebire.

Scopul principal este: *Prosperarea agriculturii, asigurarea agricultorului pînă la producerea recoltelor și asigurarea producătorului în contra speculei intermediarului.*

Pentru atingerea acestui scop, se va înființa o cooperativă de bancă și o societate de asigurări generale.

Repetăm că la această adunare sînt invitați toți agricultorii. Ceî cari n'au primit invitațiunii personale, sînt rugați a considera această ca invitațiune și sînt rugați cu insistență a nu lipsi de la adunarea generală de la 2 Februarie a. c.

Cine voesce să se îmbogățescă în scurt timp să citescă cartea :

Cultura porumbului și fabricațiunea țuiceii

DE

Luca Fortunatu.

Se vinde la tôte librăriile.

GRADINA PREOTUL ILIE

Biserica Cotroceni.—București.

Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbuști, Plante urcătoare, Brađi, Pinî austriaci Thuya și altele.—Stupî. Trandafirî.

La administrația revistei noastre se găsește spre vîndare din lucrările d-lui C. Rădulescu Motru:

1. Valórea Silogismului cu lei 1,—
2. Problemele Psihologiei » » 1,50
3. Rolul social al filosofiei. » » 0,50

Din lucrările d-lui G. Coșbuc:

Răsboiul nostru pentru neatárnare pe înțelesul tuturor, lei 1,10
Povestea unei coróne de oțel » 1,50

Asemenea se găsește:

Colecția revistei pe anul I și II în fascicule, fie-care an cu lei 5,—

Idem legată într'un volum fie-care » » 7,—

Orî-cine ne trimite costul cărților notate mai sus le primesce franco la domiciliu.

Darul Principelui Carol.

A. S. R. micul Principe Carol ne-a dat un semn de bunătațea inimii Sale și ne arată că nu e numai moștenitorul tronului ci și al virtuților Regelui nostru și al ilustrațiilor Săi strămoși.

Când delegația județului Constanța s'a prezentat M. S. Regelui spre a expune situațiunea județului și au arătat mizeria în care se află populațiunea din Dobrogea, A. S. Regală Principele Carol s'a grăbit a oferi economiile sale consistând în două piese de aur românesce a câte 20 lei, spre alinarea suferințelor a săracilor din Dobrogea.

Cele două piese de aur oferite de A. S. Regală au fost trimise una la Tulcea și alta la Constanța, spre a fi date unei familii, celei mai sărace și care ar merită a fi ajutată.

* * *

Iată adresa Ministrului de Interne către Prefectul Tulcei.

Domnule Prefect,

Astăzi la orele 3 p. m., d. G. Filipescu, fost mareșal al Curții, prezentându-se în biourul nostru ne-a comunicat că în ziua când delegațiunea județului Constanța s'a prezentat M. S. Regelui cu raportul anual de situațiunea județului și pe când expunea trista stare de miserie în care se găsește populațiunea din acel județ, A. S. Regală Micul Principe Carol, adânc mișcat de cele auzite, a oferit micile Sale economii, consistând în două piese de aur a 20 lei fie-care, pe cari d. Filipescu mi le-a remis pentru ca să fie date la două familii din cele mai sărace și împovărate de copii din județul Tulcea și Constanța.

Comunicându-vă cele ce preced, vă înaintez și d-v. una din acele piese chiar în această scrisoare, rugându-vă să dispuneți a se da unei familii care, în adevăr, va merită ajutor prin miseria în care se află și prin numărul copiilor.

Cea-l-altă piesă am trimis-o în același scop d-lui prefect la Constanța.

Primiți, vă rog, d-le prefect, asigurarea osebitei mele considerațiuni.

Secretar General, (ss) *D. S. Nenițescu.*

* * *

Prefectul răspunde:

Domnule Ministru,

Am onoare a răspunde la ordinul Domniei Văstre sub No. 52677/99 că în urma scrisoarei d-lui Secretar general al aceluși onor. Minister, din 24 Decembre 1899, cu care ni s'a trimes piesa de aur de 20 lei oferită de micul Principe Carol, spre a fi dată celei mai sărmame familii și împovărate de copii din acest ju-

deț, am dispus spre a se cercetă despre o asemenea familie și constatăndu-se că în orașul Tulcea se găsește familia Ioan Rădulescu împovărată de 11 copii și că se află în desăvârșită lipsă și miserie, am remis acea pîesă de aur d-lui I. Rădulescu, capul dîsei familii, care mulțumind de ajutorul ce i s'a dat, rîgă pe Atot-Putintele-Dumnezeu să dăruiască anî mulți și fericiți Alteței Sale Regale Principelui Carol

Tot de odată anexez aci copie după telegrama de mulțumire ce a adresat Alteței Sale Regale, sus numita familie, precum și după chitanța semnată de Ioan Rădulescu, prin care declară că a primit pîesă de aur de 20 lei.

S'a născut apoi ideea că această pîesă de aur în loc să se înstreineze de I. Rădulescu să se cumpere de la el și să se încredințeze regimentului 33 din Tulcea.

Sub-semnatul am primit acea pîesă de aur de la d-l I. Rădulescu și am plătit-o cu 122 lei, sumă ce e rezultatul unei cotașionî între ofițerii regimentului și alții.

Pîesă de aur, s'a și depus de sub-semnatul spre păstrare la cancelaria regimentului 33 Tulcea.

Scopul a fost și este următorul: când A. S. Regală Principele Carol va fi major, regimentul 33 de Tulcea, în numele cotașionîților va oferi Principelui Regal această pîesă de aur, care reprezintă *primul contact al Alteței Sale Regale cu poporul și în special cu poporul Dobrogean.*

Primiți, vî rog, Domnule Ministru, încredințarea înaltei mele considerașionî.

Prefect, (ss) *I. Nenișescu.*

Familia celui ajutat a mulțumit cu următoarea telegramă Alteței Sale Regale Principelui Carol.

Familia Ioan Rădulescu compusă din 13 membri vî urêză să trăiți anî mulți fericiți, mulțumindu-vê respectos pentru frumîsa ofrandă ce i-ați făcut prin d. Nenișescu prefectul județului Tulcea.

Ioan Rădulescu, părinte
 Maria Rădulescu, mamă
 Alexandru fiu, funcșionar
 Dumitra fiică, clasa II secundară
 Ștefan fiu, clasa IV primară
 Vasilina, fiică, clasa III primară
 Constantin fiu, clasa III primară
 Elefterie fiu, clasa II primară
 Jean fiu, clasa II primară
 Traian fiu, clasa I primară
 Stelian fiu, școla Frîbeliană
 George fiu, școla Frîbeliană
 Valter fiu, în etate de un an.

Vedere din Elveția.

POVESTEA POPORULUI TROGLODIT

(După Montesquieu).

Trăia în Arabia un mic popor numit Troglodit, care se trăgea din vechii Troglodiți, locuitorii străvechi ai peșterilor. Dacă ar fi să credem pe istorici, apoi acești Troglodiți semănau mai mult cu dobitocele de cât cu ómenii. Poporul troglodit însă nu era atât de pocit.

Ei nu erau păroși ca urșii, nici nu scoteau țipete ascuțite ca maimuțele. Aveau doi ochi ca toți ómenii; însă erau atât de răi și de cruți, că nu găsiă la dânșii nici cel mai mic pic de dreptate și de omeniee.

Aveau un domnitor care, voind să-î îndrepteze, îi stăpâniă cu asprime; dar dânșii îl uciseră împreună cu tótă familia lui.

Fapta fiind săvîrșită, se strinseră să-și alegă nisce noui cârmuitori. După multe neînțelegeri, își puseră judecătóri. Dar de abia îi aleseră și neputându-î suferi îi uciseră și pe aceștia.

Acest popor, slobod acum de orî-ce cârmuire, nu mai era stăpînit de cât de pornirile lui sêlbatice. Se învoiră cu toții să nu mai asculte de nimeni; fie-care să trăiască de capul lui, să-și vadă de nevoile și interesele sale, și fără să mai fie povățuiți de cine-vă.

Acéstă hotărîre a tuturor plăcu peste măsură. Dânșii își diceau: La ce bun să-mi pierd eu vremea muncind pentru ómeni de care n'am nevoie? De-acum mă voiú gândi numai la mine; voiú trăi fericit. Ce-mi mai pasă ca și cei-l-alti să fie tot ast fel? Imi voiú mulțami tóte nevoile mele, fără grijă de cei-l-alti Troglodiți, ajungă ei orî-cât de ticăloși, orî-cât de netrebniči.»

Erau în luna când se semănaú ogórele. Fie-care își díse: «Nu voiú munci câmpul de cât atât cât imi va da grăul ce-mi trebuie ca să mă hrănescă; mai mult mi-ar fi nefolositor: la ce să mă ostenesc pentru nimic?

Pămînturile aceluí popor nu erau de același fel: unele erau sterpe, altele pietróse, iar altele, aședate în locuri jóse și udate de mai multe pírae. In acel an, seceta fu atât de mare, că pămînturile care erau în părțile înalte, fiind cu totul lipsite de apă, nu rodiră de fel; pe când acelea cari putură fi udate dădură mult rod. Din acéstă pricină, mulți din locuitorii munteni pieriră de fóme, căci cei din vale se împotrîviră să-și împartă recoltele cu ei.

Anul următor fu fórte ploios, așa că locurile ridicate fură de o rodnicie de neauđit, și pămînturile jóse fură înecate. Jumătate din popor țipă de fóme iarăși; dar acești miscrabili aflară ómeni tot atât de răi, cum fuseseră și ei.

Eră un om care aveă un câmp destul de rodnic, pe care îl cultivă cu mare grije. Doi din vecinii lui se uniră, îl goniră din casă și-î luară câmpul. Apoi făcură între dânșii o legătură, spre a se apăra împotriva tuturor cari ar voi să le ia locul. Și într'adevăr că ei se susținură câtă-va vreme unul pe altul. Dar unul din ei, se sătură de atâta împărțire cu tovarășul său. Voind să aibă întréga țarină pe sēma lui ucise pe cel-alt. Stăpânirea sa însă nu fu de lungă durată, căci alți doi Troglodiți se apucară să-l atace. Fiind prea slab, ca să se lupte, fu măcelărit.

Un Troglodit aprōpe gol vĕdū nisce lînă ce eră de vîndare. Intrebând de preț, negustorul își dīse în sine: «De sigur că n'ar trebui să cer pe lînă de cât atâția banī ca să tîrguesc două mertice de grău; dar pentru ce n'aș vinde-o pe un preț de patru ori mai mare, ca să pot luă opt mertice?» Cumpărătorul trebui să plătescă prețul cerut.

«Sînt destul de vesel, dīse tare negustorul, voiū aveă acum grăul dorit.»

— Ce dīci? Ai nevoie de grău? întrebă cel ce cumpărase lina. O să te cam mire prețul; dar o să plătesci. Șciī că grăul e fōrte scump, și că fōmetea s'a întins pretutindenī. Dă-mī înapoi banii ce ți-am dat, și-ți voiū da un mertic de grău...

— Cum, numai un mertic? Și eū care credeam... dīse gānditor negustorul de lînă.

— Nu pot să-ți las din preț, de ar fi chiar să crăpi de fōme.

Cu tōte acestea, o bōlă grozavă bāntuia în acel ținut. Un doctor dibaciū sosi acolo dintr'o țară vecină, și dādū nisce lécuri atāt de minunate, că tāmădui pe toți bolnavii ce-ī căutase. Când bōla încetă, el merse pe la cei căutați și le cerū plata; dar nici unul nu voi să-ī dea nimic. Doctorul se întōrse în țara sa, unde ajunse fōrte obosit, după un drum atāt de lung. Dar, îndată după plecarea lui, auđi că bōla se ivise iarăși și bāntuia cu mai multă furie în acel pāmînt nerecunoscător. Troglodiții merseră la el de astă dată, ne mai așteptând să vie singur.

— Ce folos, ómenī nedrepti, — le dīse doctorul — aveți în suflet o otravă mai omoritoare de cât aceea de care voiți să vĕ vindecați! Nu mai meritați să aveți un loc pe pāmînt pentru-că n'aveți cătuși de puțin simțiri omenesci! Voi nu cunōșteți nici una din regulele omeniei! Și-ași crede că supĕr pe Dumneđeū, care vĕ pedepsesce, dacā m'ași împotrivi la dreptatea supĕrării lui.

* * *

Troglodiții pieriră prin însăși rĕutatea lor și fură prada propriilor lor nedreptăți. Din atâtea familii, nu mai rĕmăseră de cât două, care scăpară de nenorocirile națiunei. Se

găsiau în această țară doi ómenii fórte ciudați: aveau omenie, cunosceau dreptatea, iubeau virtutea. Legați prin onestitatea inimei lor, vedeau cu milă jalea și pustiirea obștască. Și tocmai acesta erà temeiuil unei tovărășii noi. Dînșii munciau cu aceeași tragere de inimă pentru folosul amîndorora. N'aveau neînțelegeri, de cât din acelea ce le nasce o dulce și gingașă prietenie. Retrași în cel mai depărtat colț de țară, despărțiți de compatrioții nedemni de înfățișarea lor, duceau o viață fericită și liniștită. Se părea că pămîntul rodeà de la el singur, cultivat de aceste cinstite mîni.

Iși iubeau femeile, și erau din parte-le tot atît de dragi. Tótă grija lor erà să-și crească copiii în calea virtuții. Dînșii le înfățișau fără încetare nenorocirile compatrioților și le puneau înaintea ochilor acest exemplu atît de trist: îi făceau să simțã că folosul fie-cărui om se topesce în folosul tuturor; că fără de o cârmuire, dréptă și seriósă ajunge într'o stare înapoiată, din pricină că lipsesce tocmai ceea ce-î póte înfrăți interesele și asigurã înfiriparea și înălțarea lui; că a voi să se despartă ómenii unui de alții este a voi să se piardă; că virtutea nu e cătuși de puțin un lucru care ni se pare obositor; că nu trebuie nici odată s'o privim ca o îndeletnicire grea, și că a face altuia dreptate este o mi-
lostivire pentru noi.

Cei doi ómenii drepti avură în curînd mîngâierea părinților virtuoși, de a avea copii cari să le semene. Tînerul popor care se ridică sub ochii lor, sporì prin căsătorii fericite: de și numărul crescù, înțelegerea fu aceeași; și virtutea departe de a se slăbi prin mulțime, prinse rădăcinii tari, printr'un număr mare de exemple.

Cine și-ar puté închipui fericirea acestor Troglodiți? Un popor atît de drept trebuia să fie iubit și de Dumneđu. Indată ce el deschise ochii, ca să-l cunósã, învăță să se témã de Dînsul; și religiunea veni să îndulcésã în moravuri ceea-ce firea îi lăsase prea înăsprit.

Dînșii hotărîrã sêrbători în cinstea lui Dumneđu. Fete și flăcăi, împodobiți cu flori, le práznuiau cu jocuri și sunelele unei muzici cîmpenesci; urmaș apoi prânzuri la cari se vedea bucuria, ca și simplitatea mîncărilor. În aceste petreceri nevinovate vorbeà firea lor cea bună, și acolo învățau ei să-și dea inima și s'o primésã.

Dînșii mergeau la biserică, unde se rugau lui Dumneđu. Nu vedeai bogății nepotrivite cu lăcașul Domnului și o costisitoare îmbelșugare; ast-fel de dorințe erau nedemne pentru fericirii Troglodiți. Se găsiau acolo, în fața altarului spre a cere sănătate pentru părinții lor, unirea între frați, dragostea femeilor lor, iubirea și ascultarea copiilor. Nu aveau dar nevoie de prea bogate odóre, în casa Domnului.

Sera, după ce turmele se întorceau de la pășune, și după ce boii osteniți aduseserã plugul, se reuneau iarăși; și, după

o cină cumpătată, cântău nedreptățile celor d'întăiu Troglodiți și nenorocirile lor; virtutea, ivindu-se iarăși cu un popor nou, și fericirea lui, dinșii serbau mărirea lui Dumnezeu, darurile ce el le dă oamenilor cari i se rîgă, și supărarea lui pentru cei ce nu se tem de Dînsul. Ei vorbiau apoi despre farmecele vieții cămpenesci, și despre fericirea unei stări neconținut împodobite de nevinovăție. Apoi adormiau și somnul lor nu eră nicî odată întrerupt de grijî și de neazurî.

Firea le mulțumia tôte nevoile și le da chiar mai mult de cât doriau ei. În acéstă țară fericită, lăcomia eră necunoscută: își făceau darurî, și credeau că cel care le-a dat aveă totdeauna adevăratul câștig. Poporul troglodit se privea ca o singură familie: chiar turmele lor erau amestecate și nu întâmpinau greutate de cât la alegerea lor.

Un Troglodit spunea într'o ȕi: «Tatăl meu trebuie să-și lucreze țarina mâne; mă voiî sculă cu două cêsuri înaintea lui, și când va venî la cîmp, îl va găsi muncit.»

Pe altul îl vestiră că i-au furat hoșii turmele: «Sînt necăjit, ȕise el, pentru-că aveam o junică cu totul albă pe care voiam s'o aduc jertfă lui Dumnezeu. Sau chiar «se află un cîmp care se învecinesce cu al tatălui meu, și cei cari îl muncesc staî tótă ȕiua în arșita sorelui; mă duc să sădesc la hotar doi copaci, ca acei sërmanî oameni să se pótă odihni la umbra lor.»

Intr'o ȕi, pe când mai mulți Troglodiți erau împreună, un bătrîn vorbi unui tîner, pe care îl bănuise că făcuse o faptă rea: «Nu credem ca el să fi săvîrșit o asemenea crimă, ȕiseră toți tinerii Troglodiți; dar dacă a făptuit-o, să móră cel din urmă din familia lui!»

Pe un alt Troglodit îl vestiră că nisce străini i-au spart casa și i-au luat tot ce aveă. «Dacă n'ar fi fost nedrepti, rêsponse el, așî dorî ca Dumnezeu să le dea o mai lungă întrebuintare a lucrurilor furate de cât mie!»

Atăta înflorire deșteptă pofta vecinilor. Aceștia se strîseră în grabă, și pe un deșert temeiî, hotărără să le răpescă turmele. Indată ce lucrul fu audît, Troglodiții le trimiseră un sol care le vorbi ast-fel:

«Ce v'au făcut Troglodiții? V'au furat femeile, v'au răpit vitele, v'au pustiit cîmpiile? Nu! Noi sîntem drepti, și ne temem de Dumnezeu. Ce cereți de la noi? Voiți lînă, ca să vă faceți vestimente? Voiți laptele vitelor nóstre, sau ródele pămîntului nostru? Lăsați armele, veniți în mijlocul nostru, și noi vă vom da tot ce ne cereți. Dar jurăm pe ce avem mai sfînt, că dacă veți intră în țara nóstră ca vrășmași, vă vom primi ca un popor nedrept, și vă vom socoti ca pe nisce fiare sêlbatice.»

Aceste cuvînte fură primite cu despreț. Acele popóre barbare intrară înarmate în țara Troglodiților, pe cari îi credeau

că se apără numai cu nevinovăția lor. Dar cu toți erau gata de apărare: își puseră în mijlocul lor femeile și copiii. Un foc nou eșise din inima lor: unul voiă să móră pentru tatăl său, altul pentru femeia și copiii săi, al treilea pentru frați, al patrulea pentru prietenii, cu toții pentru poporul troglodit; și locul celui care cădea în luptă eră luat numai de cât de un altul, care, în afară de pricina pentru care se răsboia cu toți, aveă încă o mórte a parte de răsbnat.

Ast-fel fu lupta nedreptății și a virtuții. Acele popóre mișelnice, cari nu căutaū de cât pradă, n'avură rușinea să fugă. Ele fură învinse de virtutea Troglodiților, fără însă să fie atinse.

Câtă deosebire între cei d'întâi Troglodiți, prietenii ne-lipsiți ai relelor, și între cei din urmă Troglodiți, icóna sfîntă a tot ce e mai desăvîrșit în sufletul omenesc!

G. T.

CAFEAUA CU LAPTE.

Am cetit în No. 16 al acestei reviste cele scrise de d-l farmacist-chimist C. D. Parepa, asupra cafelei cu lapte. Fiind-că m'am interesat și eu puțin de această cestiuone și o judec și după experiența proprie, voiū să-mi dau și eu părerea asupra ei.

Teoreticesce atât d-l dr. Argeșanu, cât și d-l Parepa, amîndoi aū dreptate: doi mari experimentatori bavarezi, Voit și Pettenhofer, cari aū adus multă lumină în cestiuoni de nutrițiune, aū dovedit prin încercări făcute cu ómenii, cum că cafeaua, adică principiul activ al cafelei, are însușirea de a încetini preschimbarea materiilor, din care constă corpul omenesc. În schimbul materiilor introduse în corp prin hrana țilnică, dăm afară pe cele ce aū devenit de prisos. Eī bine, când consumăm cafea, procesul acesta se desfășură mai încet, în timp mai îndelungat, de unde urméză, că cafeaua «micsoréză cerințele de hrană, amână pofta de mîncare, omul păstréză puterea de muncă, fără să obosescă.» Mai urméză de aci, că mulțumită cafelei, *facem economie de hrană.* Acesta este fapt dovedit experimentat și confirmat prin observația de tóte țilele, că o cafea înainte de masă închide pofta de mîncare, etc. Orī-cum faptul este de cea mai mare însemnătate pentru economia casnică.

Acum orī că cafeaua este cu saū fără lapte, efectul ei specific particular rêmâne acelaș în amîndouē cazurile; însă fenomenul în întregimea lui se schimbă, când cafeaua se consumă cu lapte:

D-l Parepa are dreptate: *taninul*, acea substanță care în unele fructe (mere, pere pădurețe) *„îți face gura pungă,”*

se găesc și în cafea; el prin ferberea cafelei se topește în apă și dacă în fertură turnăm lapte, atunci într'adevăr *substanțele proteice* din lapte (substanțe cari dau brânza și urda) se combină cu taninul și fac o *combinație insolubilă*, asemănătoare celei a taninului cu pelea în argăsélă. Acea combinație resistă la mistuire și este lesne de înțeles, că cantitatea ei este cu atât mai mare, cu cât și cea a taninului este mai mare. Ori acesta din urmă atârnă de durata ferberii: taninul se topește mai mult și mai lesne în apă fêrtă. Prin urmare cafeaua cu lapte pregătită în acest chip, adică cu cafea fôrte tare, *cu extract de cafea*, este neasemănat mai greū de mistuit, de cât o cafea fêrtă mai puțin. Așă se explică, de ce cafeaua cu lapte, cum o consumăm noi dimineața închide pofta de mâncare, cel puțin așă am observat eu cu mine însu-mi.

D-l Parepa exageréză însă efectele rele ale cafelei cu lapte; dacă acele efecte ar fi așă de mari, bêtura cafelei s'ar părăsi cu totul.

Țin anume să spun cititorilor acestei reviste, că în Germania, pe lângă puțină cafea nêgră fêrtă tare (șvart) și cafea cu lapte așă cum o cunoscem noi, se consumă de către bogat și sărac, fôrte multă cafea pregătită în chipul următor: cafeaua rășnită grăunțos se pune într'o pungă de pânză, iar cu acesta într'o pîlnie; deasupra tórnă apă clocotită, care se strecórá într'o cană. Se face ast-fel o *infusiune*, cum ar dice spițerii săi doctorii, nu o *decofiune* săi fertură propriū dîsă. Este ușor de înțeles, că prin infusiune săi opărelă taninul cel periculos nu se disolvă de cât în mică cantitate, așă că cafeaua cu lapte pregătită cu ast-fel de infusiune este mult mai lesne de mistuit. Cu asemenea cafea m'am obișnuit de pe vremea, când eram student; o iaū dimineața, fără a-mi închide pofta de mâncare; din potrivă, pînă la 12 ore trebuie să mănânc încă o felie de pâine cu unt săi să beaū un pahar cu lapte, etc. La dejun mănânc cu poftă. Dacă însă iaū cafea cu lapte obișnuită, nu numai că stomacul nu-mi cere o gustare la 10 ore, dar și la 12 ore pofta de mâncare este mai mică, fără însă să sufer turburări de mistuire, ca acele povestite în No. 16! Asemenea turburări pot aveà loc, însă de sigur că nu sînt regula generală, ast-fel că cafeaua cu lapte rămâne o bêtură cu atât mai nutritivă, cu cât cafeaua e mai puțin fêrtă.

N. O. Popovici-Lupa.

UN CUVÎNT

Generos se numesce cel care iartă greșala, iar rêutăcios cel care pôte, dar nu voesce.

CUM SE FACE VINUL

Strugurii trebuie culeși atunci când sînt copti, dacã voim sã avem un vin bun. Strugurii copti se cunosc dupã urmãtoarele semne: codița începe a deveni de o colóre ócheșe, ciorchina este atãrnatã mai mult în jos, bóbele sînt moi, la cea mai micã apãsare se sparg cu multã înlesnire și ciorchina se rupe lesne de pe tulpinã.

La noi în țarã, în unele localitãți, culesul viilor începe de pe la 15 Septembrie stil v.; iar în alte localitãți și mai târziu. Strugurii se culeg cãnd s'a ridicat roua de pe ei. Cãnd plouã sau cãnd plóia

Cum se face vinul.

a încetat nu trebuie culeși strugurii, de cât numai atunci când apa de pe ei s'a svîntat, dacã voim sã avem vin bun.

Strugurii se tae de pe cõrde cu un bricég sau cu cosorul, se pun în nisece coșulețe și pe urmã în

hârdae mai mari unde se sdrobesc (mustesc) prin ajutorul unei furci de lemn cu 3—4 craci; sau se pot musti cu o anumită mașină. După ce s'a mustit, se varsă în lin, unde se mai calcă de către omeni ca să se mustască și mai bine; apoi se tescuesc. Mustul din lin curge într'un hârdău, de unde se ia și se pune în butie ca să fiarbă. Butia nu se umple pînă la vîrf, ci se lasă puțin gólă.

Mustul prin fierbere își pierde gustul cel dulce și devine vin, care are un alt gust.

Pentru ca mustul, când fierbe, să nu dea afară din butie, se face înprejurul vranei un gard de pămînt galben. Când fierberea a încetat, atunci se umple butia pînă la vrană, pentru ca vinul să nu se strice. Vinurile albe, când fierb, au trebuință de o căldură de 30 grade centigrade, de aceea în crămă unde sînt butile în care fierbe vinul, dacă e frig, se face focul la sobă.

Când cine-vă voesce să aibă vin alb și un vin roșu, atunci nu trebuie amestecați strugurii albi cu cei roșii. Dacă voim să avem vin roșu, după ce strugurii s'au mustit, îi lăsăm să fiarbă în tocitore cu boștina lor și după ce fiertul a încetat, vinul se trage și se pune în altă butie; iar boștina se pune de se tescuesce bine, așa ca să se scurgă tot mustul. După aceea se scóte din tesc și se pune în puțin unde se apasă bine și se ține pînă se face rachiú.

Pritocirea vinului.

Vinurile cele mai noi cât și cele vechi, se pritocesc cel puțin odată pe an, în luna lui Februarie și pe la începutul lunei lui Martie. Când se face pritocitul, timpul trebuie să fie frumos, cald, să nu fie noros și să nu bată vîntul. Pentru ca vinurile noi să se învechiească mai de grabă, trebuie pritocite de 3 ori pe an; iar vinurile roșii numai de 2 ori pe an. Primul pritocit, la vinurile noi albe, se face prin luna Decembrie. A doua pritocire se face de la 8—20 Martie stil v. și a treia de la 10—20 Iunie stil v.

Vinurile cele roșii noi se pritocesc în Martie și Iunie; iar vinurile cele vechi se pritocesc numai odată pe an în luna lui Martie.

Vasele în care se păstrează vinurile trebuie să fie curate, căci alt-fel vinurile se strică. Cele mai bune vase sînt acelea cari sînt făcute din lemn de stejar.

După doi sau trei ani de vechime, vinurile se pot pune și în sticle, cari, astupate bine, se pun în pivnițe în nisip.

V. S. Moga.

Ingrijirea gurii și a dinților.

Dinții sănătoși și frumoși sînt podoba gurii. Dinții, dacă sînt buni, înlesnesc foarte mult mistuirea, căci este bine știut că cele mai multe bôle de stomac provin din pricină, că nu avem dinți, pentru-că alimentele înainte de a trece în stomac, trebuie bine sfărîmate în gură cu dinții.

Așa dar, cunoscînd ce mare însemnătate au dinții pentru sănătatea omului, ei trebuie bine păstrați; căci pe lângă aceea că din lipsa lor provin cele mai grele bôle de stomac, gura fără dinți este și foarte urîtă.

Se știe că dinții sînt acoperiți de un smalț, care este o materie tare, ce nu se atacă de acrituri, după cum se întimplă la orî-ce ôse. Deși acest smalț este tare, el însă se sparge lesne, când se lovesce de materii tari și se crapă cu mai mare înlesnire sub influența schimbărilor repezi de temperatură, când adică după mîncări sau bături reci se ia îndată calde.

După ce odată smalțul dinților s'a spart, sau s'a crăpat cât de puțin, în crăpătura făcută intră materii acre din hrană, cari rod dintele și-l fac din țî în țî mai găunos; mîncarea intrată în dintele găunos începe a se descompune și a se formă un miros urît, și sute de microbi intră în dinte sau măsea, pe care o distrug cu desăvârșire.

Cel mai bun lucru este ca omul să-și îngrijescă foarte mult dinții pînă-î are. Stricarea dinților în multe casuri pro-

vine din negrija mamelor, cari nu împedică pe copiii lor de a sparge în dinți lucruri tari, ca sămburi și altele. Asemenea trebuie a se observă ca, în timpul mâncării, copilul să nu iea după mâncări calde mâncări reci și dimpotrivă.

Spre a păstră dinții în bună stare nu este bine a mânca numai carne simplă, ci amestecată cu legumi, căci carnea rămâne mai lesne printre dinți și-i strică. Nu este iertat a sparge cu dinții lucruri tari, precum: nuci, alune, zahăr și altele. Stricarea dinților provine mai ales din mâncări zăhărate în cantitate prea mare. Fiziologii moderni au constatat că măselele sănătoșe puse într'o soluție de zahăr, după câte-va zile devin moi.

După fie-care mâncare să se spele gura cu apă călduță spre a se curăți de mâncarea care a intrat între dinți, căci căci alt-tel ea putreșesce acolo producând un miros greu și dureri. Dinții se păstrează prin curățenie, spălându-i regulat în tôte zilele cu apă puțin călduță și cu o compozițiune de prafuri.

Cele mai bune prafuri sint cele următore: pulvere de sepia, pulvere de alumeu crud, din fie-care câte un gram; pulvere de cremor tartar 8 grame; pulvere de cõje de chină și pulvere de cõje de cascarilă, din-fie care câte 3 grame; pulvere de iris florentin (micșunele) 20 grame; și oleu de mentă (ismă) 3 picături; tôte acestea se amestecă bine. Cu aceste prafuri se spală cu o perie môle pe dinți în fie-cre diminéță. Sau să se iea tot de la farmacie: pulvere de chinchină, cărbune vegetal, din fie-care câte 6 grame; cremor tartar și clorat de potasă din fie-care câte 3 grame; apă de Colognia și esență de mentă (ismă) din fie-care câte 3 picături; să se amestece bine și să se spele pe dinți în fie-care diminéță cu perie môle.

La sate, unde nu se află farmacie și nu se pot procura aceste prafuri pôte ori-cine să înlocuiască prafurile prin: cărbune de lemn de teiu bine pisat, douë linguri de masă; sare douë lingurițe mici și o jumătate de linguriță de praf de cuișore (Caryophyllata); sau în lipsă de cuișore se va pune praf de foi de mentă.

Aceste tôte bine amestecate și făcute praf mărunt compun cel mai bun mijloc pentru conservarea dinților.

La multe persõne se întimplă că le mirõse gura urit. Acest miros pôte proveni sau din stomac sau din pricina

dinților stricați și reu îngrijiți. Nu este lucru mai neplăcut de cât unui om și mai cu deosebire unei femei să-î mirósă gura, căci mirosul neplăcut al gurii te alungă și te face să pierđi tóte inchipuirile frumoșe.

Dacă mirosul gurii provine din stomac trebuie să se ia doctorii purgative (adică medicamente, cari fac eșire afară); dacă totuși nu încetă mirosul, atunci trebuie să căutăm cu doctorul.

Când însă mirosul gurii provine din pricina dinților, atunci să se curețe bine dinții cu unul din prafurile amintite mai 'nainte, sau să se clătescă gura de mai multe ori pe ți cu fiertură de flori de Chamomila (mușețel) 300 grame; glicerină engleză 80 grame și apă clorată 15 grame.

După fie-care mâncare și séra înainte de a ne culcà e bine a ne spălă în gură cu apă curată, trecându-ne ușor cu o bucată de pânză curată sau cu un burete.

La mulți gingiile sînt fórte slabe, așa că la cea mai mică atingere începe a curge sange din ele. Cel mai bun léc e împotriva acestora de a se frecà gingiile de mai multe ori pe ți cu un petecuț curat de pânză și cu praf de borax. Asemenea este bună pentru acésta apa de hrean (*armoracia cochlearia*); care se prepară ast-fel: se ia o bucată de hrean, se piséză bine, se pune puțin rachiú și apă într'un vas și se lasă să fiarbă la foc; după aceea se tórnă într'o sticlă și cu acéstă soluție se clătesce gura de mai multe ori pe ți. Asemenea este bună apa de pelin (*absint*). Adică frunđele de pelin se pun la foc să fiarbă în apă, în urmă se strecóră și lăsându-le să se răcescă, se clătesce gura cu ea de mai multe ori pe ți.

Pentru mirosul de gură se ia câte-và foi de mentă (*ismă*), se pun în 250 grame de apă și alte 250 grame pe vin și se lasă 3—4 ȓile într'o sticlă bine astupată la un loc călduros. Din acéstă zémă se va lua în fie-care ȓi câte o céșcă; bënd timp de 10—15 ȓile regulat, va dispore cu desăvârșire mirosul urit din gură.

Cum am ȓis, din pricina neîngrijirii dinților se produc dureri de dinți. Când cine-và suferé de dureri de dinți, să se ferescă de răcélă, să facă gargară cu ceaiú de malvă (*nalbă*), sau de mac (*papaverum*), asemenea oțet cu sare; iar dacă gingia și fața este umflată, să se pună cataplasme cu tăină de in. Să se ia sulfat de chinină un gram împărțit în

două prafuri, din care se va lua câte unul la fie-care două ore. Să se pună în dinte sau măsea, dacă e găurită, o bucată de bumbac muiat în unt de cuișore (olium caryoghili aromatici).

În orî-ce cas este mult mai bine dacă măselele sau dinții stricați se scot, căci de multe ori pentru un dinte sau măsea stricată se strică și alții buni.

Repet încă odată, că curățenia conservă dinții pentru mult timp.

L O N D R A

Fiind-că Englezii sînt acum la ordinea zilei, transcriu aci, după o gazetă streină, câte-vă date din cea mai nouă statistică a acestui oraș.

Numărul total al locuitorilor se ridică la 6 milioane și jumătate.

Stradele sînt lungi de 13.000 kilometri.

31% din locuitori sînt absolut lipsiți de mijloc.

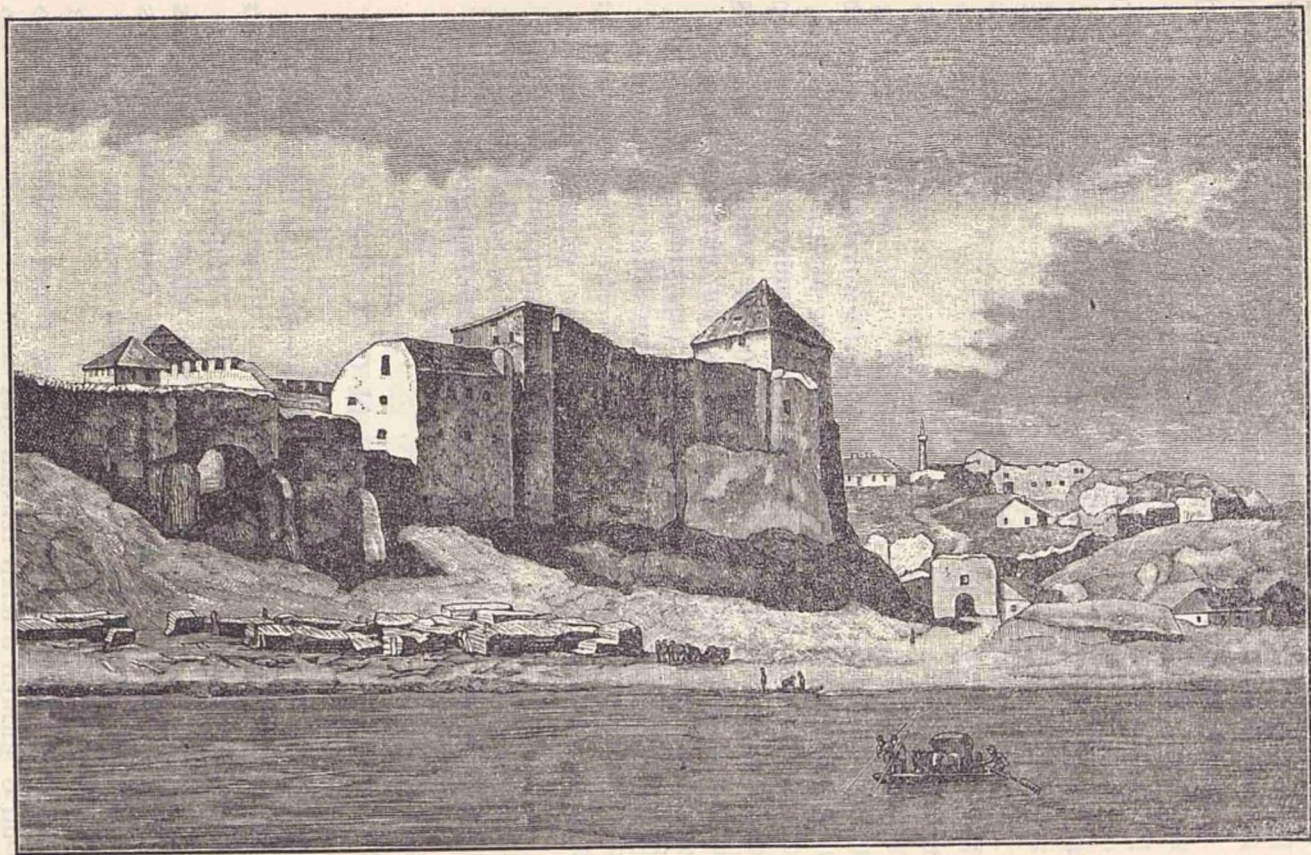
Pe an se consumă în Londra 400.000 de boi, 1.500.000 de miei, 8.000.000 de paseri. 400.000.000 de livre de pesce, 500.000.000 de stridi; se consumă 500.000.000 litruri de bere, etc.

Pe an se cheltuesc 500.000.000 de franci pe bătură. Pe an sînt 38.000 de procese pentru beție.

H O T I N U L.

Dăm aci o ilustrație representând fortăreța veche din orașul Hotin, de pe marginea Nistrului.

Orașul acesta este des pomenit în istorie și în poeziile noastre poporane. În el, după descripția lui Costache Negruzzi, s'a petrecut tragedia mörte a lui Alexandru Lăpușnénu, Domnul Moldovei.

Ruinele fortăreții din Hotin.

Cronica săptămânei

— Timp călduros, moină și desgheț în țară. Ploi calde de vară, aprópe în tóte părțile. Apele cresc cu iuțelă și amenință cu înecuri lumea mărghinașă, înspăimântată. Revărsări ale Dunării, Oltului, Oltețului, Argeșului, Dâmboviței, Bêrladului, etc., al căror curs e și întrerupt de mari cătățimi de sloiuri.

Citez în trecăt înecuri la: Islaz, Giurgiu (port), Oltenița, Fetesci, Ostrov, Periș, Tatina, Chirnoși, etc. Acésta e încă o nenorocire pe țară, pe lângă lipsa de bani și de grâne. Cârmuirea face ce-î stă prin putință, ca să înlătore pri-mejdia.

— La sfirșitul săptămânei înghețuri ușóre, fără vre-o înriurare asupra semănăturilor.

— O veste pentru șcólele din Brașov. Se scie că statul nostru e dator să plătescă bisericii sf. Nicolae din acel oraș o sumă anuală, ca despăgubire pentru drepturile ei de proprietate asupra câtor-vă moșii din țară dăruite sau cumpérate pe vremuri.

Se mai scie că guvernul unguresc nu mai da voie epítropiei bisericeii să primescă de vre-o doi, trei ani acei bani, cređendu se că sînt un ajutor pentru șcólele nóstre din Brașov, iar nu o despăgubire. După multele negocierii între statul român și cel ungar s'aú ajuns la înțelegerere.

D-l Take Ionescu, ministru financelor, a adus la Camera un proiect de lege pentru plata acelor bani, atât de trebuitori pentru existența șcólelor române. Capitalul se r'dică la 962.500 lei, pentru care statul va scóte hárții de rentă cu 4°%, și-l va depune la casa din Pesta, prin mijlocirea guvernului ungar. Dobînda, în sumă de 38.500 se va da epítropiei bis. sf. Nicolae, spre a o întrebuiță la traiul șcólelor din Brașov, însă sub supraveghiarea cârmuireii ungurescii.

De acéstă înțelegerere a vorbit și în Camera maghiară căpetenia miniștrilor, d-l Szél.

— M. S. Regele consfinșesce legea pentru recunóscerea institutului de fete «Barbu Catargiu,» ca persónă morală. În acéstă calitate póte dobîndi legate și bunuri, trebuitóre înființării sale. Amintim că în acel institut aflat în comuna

Maia, jud. Ilfov, se primesc câte 12 fete române, scăpătate, cărora li se dă crescere și învățătura primară, după care sînt internate în vre-un institut de fete din București.

— Vede lumina un așteptat chiar «Apărarea națională,» foarte însemnat în mișcarea în potriua socialismului, necredinței și mai ales a marelui pericol cu care deslegarea de la sine a chestiei israelite amenință România. Vietă lungă și... isbândă!

— Ministerul Instrucțiunei aprobă ca text pentru învățămîntul primar cartea «Imnuri religiose» a d-lui Iacob Negruzzi.

— Același minister a fost îndrituit să primescă frumoasa sumă de 300.000 lei, de la d-na Maria D. Teiuleanu, ca danie școliei profesionale din Pitesci. Din acești bani se va clădi un local, se va ține un atelier model, se vor da burse elevelor sărace, și se vor înzestră absolventele premiate, în vederea deschiderii de ateliere.

Fapta acésta creștinéscă și românéscă e mai pre sus de ori-ce laudă! Merită să fie imitată și de alți prieteni ai propășirii.

— Nu putem încheia, fără a spune câte-vă cuvinte și de răsboiul Anglo-Boer, al căruia sfîrșit îl așteptă toți, cu nerăbdare. Se pareă un moment că norocul armelor va trece și de partea Englezilor; dar a fost dór părere. În însemnata luptă de la Spionscop, unde se credeă că Englezii aũ învins, s'a adevărit că Buriu i-aũ respins cu mari pierderi. Generalul Buller a fost nevoit să se retragă peste fluviul Tugela.

Acum se svonesce că ar fi trecut din nou acésta apă și că ađi mîne se va da o mare luptă pentru liberarea orașului Ladismith, în care sînt 10.000 soldați englezi, înconjurați însă de trupele Burilor.

Se vorbesce chiar că Buriu, spre a sili pe Englezi să se predeă, sînt pe cale de a abate apa unui riũ mare care să inee orașul. Ce va mai fi, vom vedé.

— Pentru ori-ce împrejurare, Franța începe să-și sporéscă flota și să-și înarmeze porturile și coloniile. Costul de 900 milioane al acesteĩ afaceri ne pôte spune ce grozave sporiri și înarmări vor fi!

G. T.

O SCRISÓRE

În dorința-mi înflăcărată de a răspândi gustul cititului în masa locuitorilor din satul meu, știind că cartea este cea mai puternică armă de învins în lupta pentru traiu, m'am gândit să fac sacrificii nu numai morale ci și materiale, punând în mâinile copiilor înaintați în arta citirii și absolvenților, venerabila revistă populară «Albina», care să le fie o fântână de unde să se adape cu numeroase cunoștințe neapărat trebuincioase sufletului și inimii.

Eu am plecat de la principiul: *Copilul e stăpânit de o înflăcărată curiozitate de a cunoște cât mai multe adevăruri și lucruri din ce în ce mai noi și mai variate.*

Ei bine, această calitate firască a copilului trebuie satisfăcută prin diferite mijloce educative și instructive. Unul din aceste mijloce este fără îndoială și revista d-văstră cu varietăți științifice, literare, morale-religioase și practice, care, venind în fie-care Duminică cu ceva nou, va desvولی forte mult gustul cititului, căci curiozitatea nu-i va lăsa pină ce nu o vor citi cu drag.

Cu modul acesta se va forma încetul cu încetul și la sate omenii pasionați de a se instrui prin citirea cărților și revistelor alese și folosite omului și patriei.

Nu numai atât, dar chiar nesciutorii de carte, ascultând în fie-care zi câte ceva plăcut de la tinerii cititori, vor îndrăgi acest institut de lumină (școla), în cât conferințele de Duminică ale învățătorilor, școla de adulți și biblioteca rurală nu vor rămâne o literă moartă, ci vor fi ascultate și frecventate.

Fondul religios, moral și cultural vor reinvia ca prin farmec; iar ignoranța, geniul răului, nu va mai ține încătușată țărâניה noastră acuzată de unii pe nedrept că este *refractară*.

Doresc însă să mă urmeze și alți colegi și omeni de inimă, cari cugetă la formarea generațiilor viitoare, gândindu-se la mângăritarul de proverb poporan: «Al carte, ai parte.»

Primiți, vă rog, domnilor redactori, asigurarea profunde mele recunoștințe și venerațiune.

Ión Isvoranu.

Învățător, Isvórcle-Mehedinți.

Nouă premii abonaților noștri.

Pentru 1 Aprilie 1900 toți abonații revistei plătiți pe anul al III-lea cum și cei ce se vor abona din nou, vor lua parte prin tragere la sorți la 7 premii, consistând în 5 tablouri în culori, reprezentând subiecte din istoria națională, având fiecare tablou lățimea de 110^{cm} pe 96^{cm} înălțimea, încadrate în rame aurite; precum și 2 hărți a țării Românești cu țările vecine, întinse pe pânză și lucrate de Institutul geografic al armatei, în mărime de 2^m pe 2^m închise în tocuri elegante. În numărul viitor vom descrie subiectul fie-cărui tablou în parte. Aceste premii se pot vedea expuse în vitrinele Institutului de arte grafice Carol Göbl, str. Dómei 16.

Premiile ce se acordă gratuit tuturor abonaților achitați pe anul al III-lea, tabloul „Luarea Griviței“ și care este în curs de expediție, se va acordă și în viitor, tuturor căți vor mai plăti sau se vor mai abona din nou.

Nu spuneți minciuni!

— Poveste pentru copii, dar pe care o pot citi și oamenii mari —

Doi băieți de la țară veniră odată cu o căruță în curtea proprietarului moșiei.

Eră frig. După ce descărcară cele ce adusesse, intrară în bucătărie să se încăldească.

Bucătarul, vedându-i sgribuliți, îi pofti să ședă și-și vedu de treba lui. Peste câte-vă minute eși din bucătărie.

Cei doi băieți se uitară la mașina cea mare pe

Bucătarul supărat.

care se aflau o sumă de ôle, crătiți și mai câte altele.

— Mă-e cam fόμε, ȓise Vasile. Ar fi bine să cerem ceva bucătarului.

— Aș! să cerem! răspunse Ghiță. Mai bine să ridicăm capacul de la vre-o olă de-astea și să șterpelim ceva. De unde o să scie el? Până să bage de sémă, noi am și eșit pe pörtă.

— De! Mă-e cam frică.

— Tac! din gură, țise Ghiță. Iacă eu ridic frumușel capacul ăsta, ia! bucată de carne care e d'asupra — Tii!.. ce frumoasă e! — și ț!-o da! ție s'o bag! în buzunar...

Cum țise, așa și făcu.

— Acuma, veđi, eu pot să jur că nu e la mine și tu poți să juri că n'ai luat-o.

D'abia isprăviră și sos! și bucătarul.

Cum intră, miros! că s'a întâmplat ceva. Se gândi puțin, se uită la tóte ólele și băgă de sémă la una că e puțin strîmb capacul; atunci privind la cei doi tineri, țise restit:

— Mă-ați luat de aci o bucată de carne.

Noi! Aș! — Cum! — Nu e la mine! — N'am luat-o eu!

— Tăceți din gură, pungașilor, le țise bucătarul. Iată, tu Ghiță ai luat-o din olă, fiind-că ț!-e plină de grăsime mâneca haïne!; iar tu ai pus-o în buzunar, fiind-că se vede că pică de acolo ceva gră-sime.

Nu știu, carnea a! mâncat-o ori nu; dar bătaie știu că a! păpat.

Nu spuneți minciuni, căci v! dați de gol!...

Un bătrân.

COMUNICĂRI.

Un abonat al nostru din com. Cacalet!, ne comunică cele ce urmază:

Starea în care se află semănăturile rapița și grăul, sînt foarte satisfăcătoare și este speranță de bune rezultate. însă semănăturile de grău se strică într'un mod foarte considerabil de către îngrozitorile stoluri de cior! ce se află în aceste împrejurimi și care dac! nu se va lu! m!sur! pentru omor!rea acestor pas!ri r!u făc!toare omului, pentru ac!sta v! rog ca să bine-voiți a interveni pe lingă onor. ministru al agricultur!i, ca să dea ordin și să se ia m!sur! de urgență pentru stîrpirea acestor pas!ri car! pe viitor vor aduce alt! s!r!cie ț!ranului plugar.

D. D. Drăcea.

Serată Musicală.

În seara de 4 Decembrie 1899 a avut loc o serată musicală în localul societății culturale «Ión Kalinderu,» de pe domeniul Coronei Bicaz, în beneficiul ei.

La orele 12 sfârșindu-se serata, toți asistenții au stat la masă, cu care ocaziune d-l Șimion Pop, inginer, a ridicat un toast în sănătatea d-lui Ión Kalinderu.

D-l Olimpiu Boiu, silvicultor, a mulțumit persónelor cari au luat parte la această serată.

La ora 1 s'a început dansul—cu hora—care a urmat cu aceeași animație pînă în zorii de zi, când toți au plecat cu mulțumirea în suflet, că au avut fericirea de a asista la o așa frumoasă serată.

Printre dómne am remarcat următoarele: Armășescu, Căp. Dornescu, Giacomuzi, Teofănescu, Gherasimescu, Ionescu Piatra-Ilcovits, Stela Pop, Ilovet, Grigoriu, Ionescu, Atanase, Nica, Adănescu, Marc, Constantinescu, Grita, Stoica, Brețeanu, Pappi, etc.

Din buchetul de domnișóre putem cită: Virginia Armășescu, Pirvu, Giacomuzzi, Mild, Chirchert, Catea, Trifan, Grigoriu, Brețeanu, domnișórele Gritta și Frunzete.

Între domni am vădut pe: Ștefănescu, contabil-șef la A. D. Coronei, Olimpiu Boiu, silvicultor, Șimion Pop, inginer, Stoica, directorul penitenciarului Pângarași, Doctorul Burghilea, Giacomuzzi, Vaitsuh, Popovici, primar, Căpitan Dornescu, sub-locotenenții Corigescu, Preda și Aritonovici, C. Armășescu și Negoescu, silvicultori, C. Vrânceanu institutor, Gherasimescu, telegrafist, Grințescu, telegrafist, Pop, contabil, Nica și Aftanase, percepători, Ionescu, Trifan și Teofănescu Gribincea, învățători, I. Grigoriu, Constantinescu, Marc, Bogdan, Ilcovits, Iftodor, Adănescu, Gh. Ionescu, Grita, preotul V. Mărculescu, Stoica, Vasiliu, Papi, Milfayect și mai mulți sătenți și sătence.

C. R. Teofănescu-Gribincea.

Învățător.

NUMIRI NOUI.

D-l G. Patriciu, profesor la școla de învățători din Bèrlad, e numit inspector primar al despărțirii Craiova, în locul d-lui Bucur Spirescu, trecut ca director al liceului din Ploesci.

— D-l N. Popovici, profesor, a fost numit director al gimnasiului din Huși.
— Părintele econom G. Pascal din Slatina, e numit protoereu al județului Ol.

— D-l Luca Elefterescu e numit prefect al jud. Prahova.

— D-l Gh. Bogdan, e numit secretar general al ministerului de interne.

— D-l D. S. Nenițescu, fost secretar general la ministerul de interne s'a numit director la Banca Națională.

O FAPTĂ MARE.

Un bun amic al nostru, harnicul învățător St. Popescu din comuna Tonea, jud. Ialomița, ne aduce la cunoștință un fapt important, un mare act filantropic făcut de d-ni Haracopol. D-sa ne tirmete chiar textul actului oficial.

Instituțiunea dotală

Panaît A. Haracopol și frații, Constatat fiind, că săténul plugar este fundamentul, pe care se ridică edificiul statului Român;

Că existența și viitorul statului depind de buna stare a țăranului muncitor de pămînt, fiind incontestabil că din munca lui se produce întreaga avuție națională și a contribui după puterî la desvoltarea țăranului român și la îmbunătățirea stării lui materiale, este o datorie către țară;

Că printre mijlocele, carî pot contribui la acest scop se pôte prenumără și înlesnirea ce s'ar face la contractarea căsătoriilor căci se observă adesea, că multe din fetele țăranilor fiind împedicate din lipsa de avere de a trece în căsătorie legitimă, care este basa societății, trăiesc în legături ilicite, care atinge morala publică și socială;

Panaît A. Haracopol și frații săi Spiru și Nicolae Haracopol, pătrunși de acest adevăr și de un adânc sentiment de recunoștință către țara ospitalieră, care le-a servit de a doua patrie, și de iubire adevărată către săténii muncitorî de pămînt, în mijlocul cărora au trăit peste 40 ani, au decis să formeze o instituțiune de ajutorare a țăranilor muncitorî de pămînt în condițiunile următoare:

Scopul instituțiunii

Art. 1. Scopul instituțiunii este de a înlesni căsătoria fetelor de țărani muncitorî de pămînt și lipsiți de mijloce, dotând dece fete pe fie-care an din cele mai sărace și mai meritose prin buna purtare și hărnicia lor, dându-le o zestre în valoare de 500 lei de fie-care și consistând în doi boi, o vacă cu lapte și un car sau plug sau o casă de locuință.

Aceste fete se vor lua, opt din comuna Rosescl—Voluași cu cătunul Cioraiu, pedinte de aceeași proprietate, una din Tonea, cătunul Cadăna și una din Coslogenî, județul Ialomița.

Fondatorii instituțiunii

Art. 2. Instituțiunea se fondéză de către Panaît A. Haracopol și frații săi Spiru și Nicolae, carî din produsul muncii lor agricole dăruiesc în acest scop suma de *una sută mii lei noi*.

Fondul instituțiunii

Art. 3. Acest capital de o sută de mii lei, în scrisurî funciare rurale de 5%, cu cupónele de 1 Ianuarie 1899, depus la Casa

de depunerii și consemnațiune sub recipisa No. 71.961 din 20 Maiu 1899, formeză fondul inalienabil al instituțiunii, al cărui venit de 500 lei va servi în perpetuitate la îndeplinirea scopului arătat mai sus, ridicându-se la timp cupónele reprezentând acest venit.

Ridicarea cupónelor se va face la timpul cuvenit de către consiliul de administrație al instituțiunii prin un delegat al său împuternicit anume pentru acesta.

Art. 4. În cas de amortisare a scrisurilor care formeză fondul instituțiunii, consiliul de administrație va îngriji a le înlocui prin alte scrisuri tot funciare rurale 5%, sau cu dobânda cu care se vor emite noile scrisuri. Asemenea se va proceda și în cas de convertire a acestor scrisuri. Diferența, care va rezultă prin înlocuirea lor se va depune iarăși la Casa de depunerii, căutând pe cât se va pute, ca venitul fondului să nu se reducă în nici un cas.

Iar în cas de scădere a venitului, Consiliul de administrație va avisă la modalitatea de reducerea sumei destinate pentru dotarea unei fete.

Consiliul de administrație

Art. 5. Consiliul de administrație se compune din frații Pannait, Spiru și Nicolae A. Haracopul, din Gherasim A. Haracopul și din d-l Ion Poenaru-Bordea și va continua a se compune tot d'a-una din cinci membri.

Consiliul însă va pute lucra în mod valabil participând la orice lucrare, trei din membrii lui.

Sediul consiliului de administrație va fi în Bucuresci, strada Domniței No. 18.

Art. 6. În cas de mórte a vre-unuia din membri actuali ai consiliului de administrație din familia Haracopul, el se va înlocui prin unul din frații lui Gherasim G. Haracopul, adică Mihail, Constantin sau Foti G. Haracopul, iar în cas de stingerea acestei familii, ultimul descendent făcând parte din consiliul de administrație va desemna pe succesorul său.

De asemenea cel de al cincilea membru în consiliul de administrație d-l Ion Poenaru-Bordea va desemna însuși pe viitorul său înlocuitor.

Art. 7. Membrii consiliului de administrație vor lucra în mod gratuit, depunând tot zelul și activitatea lor în executarea leală a filantropului scop.

Modul de executare al scopului instituțiunii

Art. 8. Alegerea fetelor cari vor fi meritat mai mult să beneficieze de acest ajutor se va face în modul următor:

În fie-care an primarul comunei Roși-Volnași, învitat prealabil de către consiliul de administrație direct sau prin un delegat al său, va convocă în adunare pentru Duminica dinaintea

Crăciunului, un număr de cel puțin 50 de locuitori fruntași luați numai dintre plugarii, ca toți împreună cu proții și învățătorii satului, să decidă care din fete vor fi de măritat și vrednice de donațiunea ce li se destină, pronunțându-se tot de odată și asupra felului în care se va da zestrea fie-cărei fete, adică în vite și în instrumente agricole sau în casă de locuință.

Tot asemenea se va urma și pentru cătunele Cadâna și Coslogeni, convocându-se de către primarii respectivi în număr de cel puțin 25 săteni de fie-care cătun.

Art. 9. Deliberările acestor adunări se vor consemna într'un proces verbal, făcut în dublu și sub-semnat de toate persoanele prezente. Unul din aceste exemplare se va depune la primărie, iar cel-l-alt se va înainta consiliului de administrație al instituțiunii la sediul ei în Bucuresci. Consiliul de administrație prin trei din membri săi sau prin împuternicitul lor va decide asupra proceselor verbale și va orânduî un reprezentant al său, care în înțelegere cu primarii și notarii respectivi să procedeze la procurarea obiectelor încuviințate, la trecerea lor în actul dotal și la predarea lor în ziua căsătoriei față cu primarul și notarul comunelor respective, luându-se și îndeplinindu-se formele convenite pentru atingerea adevăratului scop al instituțiunii în mod demn și asigurator.

Art. 10. Prima convocare se va face anul acesta 1899 înaintea Crăciunului și se vor înzestra numai cinci fete, venitul fondului, ce se va încasa prin cuponul din I Ianuarie 1900 nerepresentând de cât valoarea de 2.500 lei și fiind insuficient pentru un număr mai mare de fete. În anii viitori însă înzestrările se vor face conform prescripțiunilor arătate mai sus.

Art. 11. Președintele Tribunalului Ialomița împreună cu Procurorul după timpuri, vor avea dreptul și sînt rugați să privegheze asupra modului de executare al scopului instituțiunii.

Trei exemplare după aceste statute se vor depune prin îngrijirea fondatorilor la primăriile comunelor Rosti — Volnași, Tonea pentru Cadâna și Dichiseni pentru Coslogeni, unul la Președintele Tribunalului de Ialomița și un altul la Casa de Depunere și Consemnațiune.

Făcut astăzi, 20 Maiu 1899, în Bucuresci.

Fondatori :

(ss) S. A. Haracopul
, N. A. Haracopul

P. A. Haracopul
S. A. Haracopul
N. A. Haracopul

S C I R I

D-l Alexandru Christu Popescu (Spătărei), înștiințeză că a dat în editura d-lui Anghel N. Vasilescu (librar, Alexandria), un volum ce va apare în curînd, din scrierile sale : *Sdruncinările vieții* (nuvele), și din care 50 volume le va donă bibliotecilor din țară.

«ARTA DE A CRESCE INALT.»

S'ar părea că este o glumă a se dice că există o asemenea artă; dar un doctor francez vorbesce fôrte serios despre acéssta.

El se întrebă: cum se face că din părinți înalți es copii mici?

Pentru ca să crească, organismul trebuie să-și asimileze bine tôte materiile nutritive ce primesce. De aceea, de câte-orî organismul va avé vre-o bôlă și nu va puté să asimileze bine cele ce introduce, funcțiunile vieții se vor exercită rêu și desvoltarea corpului nu se va face bine. Când dar copiii vor moșteni de la părinți vre-o metéhnă care să nu lase a funcționă bine organele, ei nu vor puté cresce. De aceea copiii părinților alcoolici (bețivi) sînt tot-d'a-una slabî, mititei saû sînt proști incapabilî de a învăța carte.

Un alt rêu care împedică crescerea copiilor este întrebuintărea diferitelor «vinuri» întăritóre. Organismul copilului nu trebuie să se învețe cu asemenea otrăvuri. Este bine sciut că crescătorii de cîini, dacă vor să aibă cîini cari să rămăie pitici, le înmóie mîncarea în rachiû.

Așà dar cum să facem ca copiii sa crească mari?

Doctorul francez recomandă:

În primul rînd să facă gimnastică, să-și puie în mișcare corpul așà ca să înlesnescă respirația (care se chiamă gimnastică suedeză); să dórmă în odăi bine aerisite; să petrecă ziua în aer și la lumină.

R.

Capete încoronate asigurându-și viața.

Instituția asigurării vieții află pãrtinitori și printre capetele încoronate; așà: Regele Italiei e asigurat, pe 30 milioane de franci; țarul Rusiei pe 100 milioane de ruble; prințul de Walles, moștenitorul tronului Angliei pe 15 milioane de franci. Dintre ómenii privați: milionarul American Vanderbilt e asigurat pe 5 milioane franci, iar Rotschild din Londra pe 2 milioane.

Impiedecarea butóelor de a piști.

Putem să închidem locul pe unde piștesc butóele cu o un-sóre preparată în trei feluri deosebite:

1. Topim 40 grame de seú, cu 30 grame de cêră și 60 gr. de osânză în acelaș vas. După ce amestecul acesta s'a răcit, punem în el, cenușă cernută bine și mestecăm pînă ce se face ca o cocă destul de grosióră. Cu ácêta lipim locul unde butoiul piștesce.

2. Luăm 5 părți de var nestins, 6 părți de brânză grasă și o parte de apă. Stingem varul cu puțină apă, pînă ce se fărîmă și se face praf. Muțem bine brânza în apă și apoi o frămîntăm cu varul stins. Cu coca ce ne iese, ungem locul unde piștesce butoiul, după ce l-am udat mai întăiú. După câtă-vă vreme, coca aceea se întărește ca piatra.

3. Stingem var în puțină apă și apoi îl frămîntăm cu sânge prospêt. Și acesta e un mijloc fórte bun de a oprî piștela vaselor.

A P E L

D-l Al. Părvulescu, învêțator în cât. Ciorogârla jud. Ilfov, face un călduros apel tuturor autorilor de cărți, diferitelor societăți de bine-facere sau culturale, etc., ca să bine-voiască să dea o mână de ajutor acestei biblioteci. Cărțile se vor trece într'un inventar al școlei.

O FAPTA LAUDABILA.

D-l N. Stanovicú, șeful secției administrative, de la casieria generală, cum și d-l Gh. Polidor, șeful sucursalii creditului agricol din localitate, avênd buna-voință de a procură tótă îmbrăcămîntea necesară la doi elevi săraci din clasa ce conduce, sub scrisul în numele copiilor miluiți și a părinților ajutați, aduc prin publicitate adincî mulțumiri sus numiților domni.

T. Șuşnea.

Institutor, R.-Sărat.

VICTIMELE BEȚIEI

În Franța se socotese că pe fie-care an cad victime ale beției 155.000 de ómení.

La noi asemenea statistică nu se face. Ce cifră s'ar obține óre?

MULȚUMIRI

După stăruințele parohului sachelar din comuna Tunari-Dimieni d-l *C. G. Vernescu*, mare proprietar și deputat, a bine-voit a repara biserica din aceea comună. Pentru această faptă parohia îi aduce cele mai căldurose mulțumiri.

* * *

La apelul făcut în mult prețuita revistă «Albina» pentru înființarea unei biblioteci la școala com. Jugur, jud. Muscel, au bine-voit a răspunde onor. adm. a Domeniilor Coronei trimetând 11 volume; d-nul G. Tănăsescu, student, 10 volume; o asociație din Jugur, «Răsboiul nostru pentru neatarnare»; d-l I. T. Totan învăț. Argeș, 4 vol din scrierile d-sale «Stan pătitul» și d-nii I. Dumitrescu (Ghiocel); Pr. M. Dumitrescu (bis Moș București); și N. I. Ghinescu, învăț. Muscel, câte un volum din lucrările d-lor.

De aceea în numele elevilor și a comunei, le exprim cele mai vii mulțumiri.

N. I. Ghinescu.
Învățător, Jugur-Muscel.

Poșta Administrației

Pr. *P. Petrescu*, Coveuți, Dolj. Abon. sf. vostre pe anul al III-lea achitat cu chitanța 17.147; ne-ați recomandat pe Haralambie Demetrescu notar care a primit întreg anul al II-lea și n'ați plătit asemenea pe anul al III-lea nu e plătit nici I. F. Negoescu tot abonat de sf. voastră, trimeteți pentru ei și vom interveni.

M. Constantinescu, Gura Padinei, Romanați, Pe anul trecut al II-lea sinteți achitat cu chitanța 16.112, revista vi s'a trimes de noi regulat am reclamat oficiului. Trimeteți pe anul al III-lea.

D-lui *Vasilatu Constantin*, Corabia. Abonamentul d-v. pe anul al III-lea achitat abonamentul nici pe anul trecut nici pe curent v'am suprimat trimiterea, *G. A. Parnatescu*, T-Măgurele. Datoriți abonamentul pe anul al III-lea și al III-lea, adică lei 10.

D. *St. Buzdugan*, Corabia. Abonamentul d-v. pe anul al III-lea achitat cu chitanța 19.763, am reclamat oficiului poștal în privința neregulei, comunicați-ne ce numere n'ați primit.

Pr. *V. Ciuturoiann*, Morunglav, Romanați. Deși încă din 22 Noembrie 1899 ne-ați avisat că ați trimes abonamentul pe anul al III-lea pînă astăzi n'am primit, comunicați-ne No. mandatului cu care ați trimes.

Pr. *Gh. Brebeanu*, Brebu, Prahova. Abon. sf. vostre pe anul al III-lea achitat cu chitanța 19.822.

Pr. *N. Ionescu*, Bolintinu, Ilfov. Idem cu chitanța 20.947.

G. I. Dumitrescu, Grindu, Ialomița. Abon. d-v. pe anul I achitat cu chitanța 8.979 pe anul al II-lea cu 13.723 și pe anul al III-lea cu 17.269. *C. Nicolescu*, învățător, Piscani, Muscel. Idem pe anul II-lea chitanța 16.174 și pe anul al III-lea chitanța 19.708.

I. Ștefănescu, Piscu, Dolj. Cu suma de 10 lei v'am achitat d-v. pe anul al II-lea care nu eră plătit și pe anul curent al III-lea cu chit. 16.288 și 17.144, trimeteți alți 5 lei ca să achităm pe d-l G. Ionescu.

Stan Ionescu, notar, Malu, Teleorman. Abon. d-v. pe anii al II-lea și al III-lea achitat cu chitanțele 16.280 și 17.092.

Pr. *Andrei Cosmovici*, Cocorană, Botoșani. Abon. sf. vostre pe anul al II-lea achitat cu chitanța 15.735 trimeteți pe anul al III-lea.

A. Franga, Sărchioi, Tulcea. Abon. d-v. pe anul al III-lea achitat cu chitanța 17.044.

C. V. Gheorghiu, Priponesci, Tutova. Idem chitanța 17.240.

- Corneliu S. Cioran*, Orlesei, Vâlcea. Idem chitanța 19.566.
- Pr. C. Mătasă*, Preușesci, Suceva. Idem chitanța 19.939
- Ion N. Dudău*, Valea-Lungă, Dâmbovița. Abon. d-v. pe anii I, II-lea și al III-lea achitat cu chitanțele 6.260, 15.822 și 19.996, am reclamat poștei pentru neregulă comunicați-ne dacă mai aveți a vè plânge.
- Ion Constantinescu*, învățator, Aghighiol, Tulcea. Abon. d-v. pe anul al II-lea și al III-lea achitat cu chitanțele 11.514 și 17.271.
- Lucreția Dodescu*, Roșiori. Abon. d-v. pe anul al II-lea achitat cu chitanța 15.690, trimeteți pe anul curent (al III-lea).
- D-lui *R. N. Begnescu*, Pietrile, Vlașca. Datoriți anul al II și al III-lea rugăm trimeteți.
- G. Florescu*, învățator, Vălsănesci, Argeș. Abon d-v. pe anul al III-lea achitat cu chitanța 17.311.
- N. Mihăilescu*, Vasilați, Vâlcea. Idem chitanța 17.187, arătați ce numere vè lipsesce.
- P. Măntescu*, Rădesci, Muscel. Idem chitanța 19.782
- Pr. N. Dobrescu*, Manasia Ialomita. Idem chitanța 19.438.
- Pr. Ion Kirionescu*, Novaci, Gorj. Idem chitanța 19.470.
- Ilie Popescu*, Pietrari, Dâmbovița. Idem chitanța 17.114.
- C. Oprisănescu*, Brăila. Idem chitanța 20.933.
- O. Negoos*, Brăila Idem chitanța 20.892
- Ecaterina Georgescu*, P. Bărbierului. Idem chitanța 19.757.
- Darius*, Dobreni, Neamțu. Idem chitanța 17.222.
- Gh. Theodorescu*, Dolhesci, Suceva. Idem chitanța 19.874.
- D. Mihăilescu*, Gârleni. Bacău. Idem chitanța 17.189, v'am trimes No. 13 pînă la 17, am reclamat poștei, comunicați-ne de s'a îndreptat lucrurile.
- Lupu Iacomi*, Bujor. Abon. d-v. pe anul al II-lea achitat cu chitanța 16.328 iar pe anul al III-lea cu chitanța 17.281. Reclamat poștei. Ce numere vè lipsesc?
- Pr. Dobre Ionescu*, Miroși. Abon. d-v. pe anii al II-lea și al III-lea achitat cu chitanțele 16.278 și 17.089.
- Pr. I. Vasilache*, Stobozeni. Abon sf. vostre pe anul al II-lea achitat cu chitanța 16.322, rugăm trimeteți pe al III-lea.
- Nae Ionescu*, funcț. pref. C-Lung. De ore-ce nu ați fost achitat pe anul al II-lea, cu mandatul din Decembre v'am achitat pe anul trecut liberând chitanța 16.254, comunicați-ne dacă e eróre și arătați-ne cum ați achitat?
- D. I. Bontaș*, T-Oena. Abon. d-v. pe anul al II-lea și al III-lea achitat cu chitanțele 16.301 și 17.190.
- Radu Șpălătescu*, Hodivăia, Vlașca. Idem chitanțele 16.194 și 19.836
- Gh. Gheorghiu*, Averesci, Roman. Anul III achitat cu chitanța 17.038.
- D. Sbărcia*, comerciant, Lopătari. Idem chitanța 19.017.
- Nicu I. Dragodanescu*, Metelu, Buzău. Idem chitanța 19.964.
- Ion I. Jitianu*, Socariciu Idem chitanța 17.154.
- I. Tănăsescu*, Vadastrîța. Idem chitanța 17.179. Se cercetază.
- P. Tufeanu*, Hodivăia. Idem chitanța 19.765. S'a corectat.
- Gh. Popescu*, Putineiu, Vlașca. Idem chitanța 20.860. Cartea poștală nu s'a primit. Acum corectat adresa.
- V. Băltătuțescu*, R-Sărat. Abon. d-v. pe anul al III-lea achitat cu chitanța 19.564.
- C. Focănescu*, elev șc. Normală C-Lung. Abon. d-v. pe anul al III-lea achitat cu chitanța 19.022.
- Ilie I. Moisescu*, Buzău. Idem chitanța 19.097.
- Velcovici*, Horezu.—Cum ați înțeles că «Albina» nu mai apare ? Cine v'a spus acêsta ? Noi am dis că am întârziat cu No. 15 și că-l dăm odată cu No. 16; dar n'am dis ce ați înțeles d-v. De alt-fel cred că ați primit No. 17 și primiți acum și No. 18; de aceea vedeți că v'ați înșelat.
- Ilie Th. Hrișca*, Fălciu. Abonamentul d-v. a expirat la 30 Septembrie 1899, deci datoriți anul al III-lea.

20.000

FLAUTE NAPOLITANE

Vândute din Septembrie pînă acum.

Orî-cine, chiar și un copil începînd de la 5 ani, pôte cânta cu acest flaut cele mai frumoșe cîntece, fără a avé cea mai mică idee de muzică. Un flaut cu 12 cîntece streine și 12 românesci, lei 1.50

In provincie se expediază franco contra lei 2 *primiti înainte* în mării poștale său cu mandat poștal, pe adresa d-lui Lindemberg.

Cu ramburs nu convine să se expedieze un singur flaut, de ore-ce porto și taxa rambursului costă lei 1,55

Peste 500

Mulțumiri primite pentru acest flaut se pot vedea la biuroul meu.

La nemulțumire se restituie imediat costul.

A. S. Lindemberg. București, str. Stavropoleos No. 2, etajul I, colț cu str. Lîpscari, vis-a-vis de Banca Națională, de-asupra bîcănii.

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde effin

LA TOATE SEZOANELE

București, Calea Victoriei 27, lingă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95

» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

» » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95

Ghete de lack pentru salon cu elastic și șirete, 12,95, 11,95

de lack întregi, 14,95, 13,95

» » facon Klappe, 15,95

» » pentru d-nișofit, 14,95, 13,95

» » cu nasturi, 15,95, 14,95

» glaco vax cu nasturi, 15,95, 14,95

» chevr. cu elastic, 15,95, 14,95, 13,95

» » nasturi, 16,95

Ghete color. simple, 13,95, 12,95

» » beseturi, 14,95, 13,95

» » șirete, 14,95, 13,95, 12,95

» » nasturi, 14,95, 13,95

» » piele rus. 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

De gems, 10,95, 9,95, 8,95

chevreaux american, 9,95

» » franțuzesc, 12,95

« color. 11,95, 10,95, 9,95, 8,95

« » piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

De gems, 9,95, 8,95, 7,95

» chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95

» » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95

» » High-Liffe, 16,95

» color. 12,95, 11,95, 10,95

» » High-Liffe, 15,95, 14,95

» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95
5,95, 4,95.

Ghete pentru băceți, fete și copii

Pentru băceți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95

» fete 6,95, 5,95, 4,95

» copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Numai la tôte sezónele se pôte găsi în cîlțăminte bună și cu prețuri fabuloșe de effine.

Magasinul la tôte Sezónele lingă Poliția. București, Calea Victoriei 27, București.

5%

Cupon de reduție pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor avé un scădémint de 5% din prețurile însemnate, prezentând couponul.